Horum si q̄dē occasione exortis dissi-
dijs & malitia mēbrorum ciui-
lis: misticive corporis regni hui⁹
(que exasperans multū inole-
uit) suggerente quibusdam pro-
pter infirmitatem amentie (q̄
a rex carol⁹ * serenissimus egre
impeditus) ad dominum dal-
phinum regis primo: et vnige-
nitum annum agentem. xvij.
regni regimē insolidum et suo
iure: et nulli alij pertinere asse-
uerantibus. alijs autem astruē-
tibus presertim propter etatē
dicti domini dalphini annis.
xxv. minoris ad dictum Abi-
malech ducem spectare debe-
re. illi (licet prohibiti fuerint)
obsequentibus cū omni plena
obedientia et de facto sue qui-
buslibet inherentib⁹ prudētie
quidam pro dicto illustri domi-
no dalphino regis vnigenito
obediūt: suū vt verū dominū
et pastorem (quocūque ierit) in-
sequentes dicto duci ore & mē-
te famulantur precepta illius
exequētes indefesse. nonnulli
vero (vt dicunt) sue vere viti
scilicet regi et illustri ei⁹ vnige-
nito mente adherent sed dissi-
mulātes (vt tempus redimēt:
et sua conseruent) exterius di-
cto duci et angelis ei⁹ exteri⁹:
et publice (sicut & ceteri) famu-
lantur: et insistunt. quidam ve-
ro dicunt eis displicere. sed nō
posse ipugnare: nec ꝯtradice-
re: qđ facerēt (vt ferūt) si pos-
sent. ipi tñ sic & alij obediūt: et
cū ramo: & ei⁹ āgelis ꝯuersant.

a ¶ Carolus. Fuit iste Carolus (vt nō tamen
absque dubio creditur) cui sextus huius noie
numerus inter francie reges locum dedit. De
alio etenim Carolo francorum rege (qui vlla vn-
quam amētia laborauerit) nusquam (quod memine-
rim) lectū ē.
Tradit siqui-
dē & elegāter
Robert⁹ ga-
gui. i Croni.
Caro. vi. frā-
cie regis. fo.
xxi. ꝙ dux ca-
rolus in Bri-
tones expe-
ditiōes habe-
ret: principio
estatis ceno-
manos suas
copias pere-
re iubet: cui⁹
cognito ad-
uētu simula-
tor beniuolē-
tie brito. mox
ad eum orato-
res legat. mi-
tari se dicēs:
ꝙ armis Carolus instruct⁹ ad se veniret: ni-
hil rebellionis in eo esse ciuitates: castra ar-
ces: gentemque britonum mādatis regijs pa-
rituram: illum regi se subditum esse erat tunc

Carolo mēs insana erat.

carolo mens non admodū sana. ita vt male
coherentibus verbis febricula vexatus inter-
dū loqueretur nullo igitur dato britonis nū-
cijs responso confestim in liberum campum
paucis cōcomitātib⁹ egressus: dum per siluā
(que cenomanie proxima est) procedit: obuium
habet pānosum hominem: mendico similem:
qui carolum intuitus quo (inquit) o rex pro-
grederis: caue vltra pergas: proditus es: et
in potestatem hostis te tradituri sunt dome-
stici tui: ad hanc vilissimi hominis vocē Ca-
rolus cogitabundus: et tristi similis mussita-
re cepit: regem sequebantur adolescētes duo
ferentes lanceā alter cassidem alter qui lan-
ceā gestabat dormitans forte fortuna lāceā

Carolo occurrit pānosus

in cassidem subsequētis procidere permisit cu-
ius tinnitu perterrit⁹ rex furia mox accit⁹: nō
secus: ac si in hostē incidisset districto gladio
obuios quosque percutiēs quattuor interemit:
confestim igitur comprehēsus ad diuersoriū
perducitur: vbi mortuo nō impar diu decubuit
indicantibus medicis cū iterijsse votis tamē
et pijs cleri: plebisque supplicationib⁹ deo re-
ligiosissime exhibitis paululum respirauit et
parhisios reuersus est. atque ita (quum non sa-
tis bona valitudine esset) patrueles eius du-
ces Bituricꝫ: et burgundus administrationē
regni sibi vendicarunt. per hos dies male ha-
benti regi aliquid semper ludi, iocique tristitie
leuande causa excogitabatur. Erat etiā na-
ta inter aurelianū: burgūdūque de administrā-
dis regni rebus ingens cōtrouersia. nec mul-
tis post diebus Carolus (licet insanus apud
parhisios degebat) vtrūque ad se vocat et re-
decurrerē noctu
domū aure-

Aurelianus occiditur.

lianum ducē
Satellites pro-
curante ioha-
ne duce bur-
gundo inter-
ficiūt: qui vi-
dice cōscien-
tia admoni-
tus lachri-
mas cōtine-
re nō potuit.
Cocodrilli la-

Cocodrilli lacrime.

chrimas ge-
rēs (vt i pro-
uerbio habe-
tur) Coco-
drillus enim a
lōge homie
conspecto la-
chrimari dr.
atque eūdem
nihilomin⁹ mox deuorat: istud autē adagium

Adagiū.

Cocodrilli lachrime. in eos affertur: qui gra-
uiter ferre se simulāt incōmodū eorum: qb⁹
ipi dānū vltro attulerunt: vt placet erasmo.
se tamen: et crimen burgundus aperuit: mox-
que cū clam: tāquam corporis curādi causa egres-
sus ferocissimi equi ministerio vsus (se ex ciui-
tate Parhisiaca ad sancti maxentij pontem
proripuit: quo trāsmisso: pontē diruere iubet
vt se persequētibus via precluderetur. Eo die

Longissimū iter breui hora burgūdus cucurrit.

attrebatum peruenit miliaribus fere centum
a parrhisijs distās ipe nimirum (arbitrior in-
uidisse credit aureliano: ne reip. precesse ma-
gis idoneus putaretur (inuidia siquidē pa-
res maxime exagitat) cuius necis causas quam-
plures contra aurelianū adinuenerit ꝙ au-
relianus. s. regnū affectasset et magos adhi-
buisset: a quibus gladios duos & anullū vnū
acceperat: que Carolo regi (dux beluaci age-
ret) ostensa: cum tota cesarie expilatū: & pau-

Gladij duo et anulus vn⁹ magici.

lopost decidentibus sensim vnguib⁹ imbecil-
lem reddiderunt. habuisse preter hec virgam:
q̄ semel a femina cōspecta: eā afficiebat libidi-
ni ducis audientē. Procurasse preterea apud
pontificem benedictum tredecimū: Caroli a
regio fastigio missionem ꝙ vt mente ipotens
ita et corpore valitudinarius esset. his adde-
bat burgundus pleraque alia grauia. Burgū-

Burgundus regē et delphinū obseruat.

dus insuper vi facta regē adhuc mentis im-
potem: et dalphinum eius generum (vt po-
te cui filia eius nupta esset) Parhisios dili-
genter reuocat: et apud arcem luparā obser-
uat interea burgundus diu vario aio anglorum

Quoniam vero secundum
apoſtolum .i. ad Corinthios
xi. oportet habere ſeu eſſe vt q̄
probati fuerint fient manife-
ſti: maxime quia perſi ſe ple-
rūq; transferunt in angelos lu
cis. ij. ad Corinthios. xi. Et vi
ta ſtulti recta i oculis eius. ꝓ
uerbiorum. xij. Ideo vt cūctis
notum fiat: qui probati ⁊ veri:
ac fructuoſi in vite permanſe-
runt fructum bonum perferē-
tes. Et qui in vite non permā
ferūt ſed arefacti mittātur fo
ras in ignem. Io. xv. iccirco ꝓ
horum. et contingentium arti
culorum veritate exhibenda
ꝑ debil' crediti mihi talēti mo
a dulo quia diuiſio rerum[a] ſolet
intellectum clariorē et in for-
ma oculis exhibere pulchrio-
rem. vt inſti. de lega. §. ſed non
vſq;. in tres tractatus (dirigē-
te eo qui dixit ſine me nihil
poteſtis facere Iohan. xv.)
hoc opuſculum arbitror diui-
dendum.

ne an dalphini amicitiā ſibi compararet tan
dem dalphini partes ſequi conſtituit hortan
tibꝰ marie philippo ioſquino: et iohāne Tho
longo: cuz nobili femina dn̄a de grat. ꝯuentu
vno dierum inito in epulo inter dalphinū: et
burgunduz:
cuz huic: at-
q; illiꝰ multa
de preteritis
iniurijs refri
carent: ſubi-
to excadens
vnus (q̄ cum
dalphino
erat) iohan-
nem burgun

Burgundus occiditur.

dum necat
hic creditus
eſt tāguydꝰ
de caſtro au
reliani ducis
(qui Parrhiſijs imperāte) burgūdo iterem-
ptus (vt ſupra) extitit marie olim familiaris
eiꝰ necis auctorē fuiſſe dalphinū ꝗuis nōnul
li putauerit adoleſcentis tn̄ innocentia hinc
coniecturari poteſt: ꝙ ad cedem expauit: fa-
ciem a ꝑcuſſoribus auertēs: neq; hoc facinꝰ
ſuſpicari ꝑmittit: quam manſuetam egit ſem

Magna hoīz ſtrages.

per: et clementē o magnā: ingētē q; hominuz
ſtragem ex his duobꝰ aureliano videlicet et
burgundo eueniſſe quis non dicet? interēpto
rum etenim per hanc tyrannidē numerꝰ mi-
lium quattuor virorum ſpectandorum fuiſſe
relatus eſt causa necis ſatis erat: alterne mi-

Armiginaci burgundiones.

ſerationis ſignum. nam qui regis erāt armi-
ginaci: qui burgundi burgūdiones per igno
miniam alternis ab emulis appellabantur.
a ¶ Diuiſio rex. De vtilitate diuiſionis loquit
tex. in. l. j. in princi. ff. de excep. dol. ibi quo di-
lucidius itelligi poſſit hec exceptio ⁊ ibi glo.
ſuper verbo quo dicit: ꝙ quelibet res diuiſa

Quid operetur diuiſio.

melius intelligit: et allegat. §. ſed non vſq;. in-
ſti. de lega. ⁊ i illa. l. dicunt ſcribentes: ꝙ mos
prudentis philoſophi eſt diuidere ſuos tra-
ctatus: qm̄ diuiſio tria effectualiter facit: ac
operatur. animū legentis incitat: mentem in
telligentis preparat: memoriaz artifitioſe re
format. iſta eſt glo. ſuper verbo eaſdem inſti-
tutiones in prohe. inſtitu. §. igitur et ibi ange.
colū. ij. qui notat eam ad id: ad quod vtilis ē
diuiſio: ſiue legū partitio aut. §. oruz: oratiōis
cuiuſlibet opis. Iaſon in prelud. ti. de actio.
inſti. fo. ij. nu. xxxviij. elegantiſſime. di. ꝙ ea q̄
diuiſim traduntur: cōmodius: et faciliꝰ intel-
ligunt: ac percipiuntur allegat. §. ſed nec in

Diuiſionis diffinitio.

ꝑmis. inſti. de lega. et dic̄. glo. i. l. j. ff. de excep.
dol. vbi etiam dictus Iaſon diffinit diuiſio-
nem dicens ꝙ eſt innumerabilis materie bre
uis compoſitio alle. glo. in. §. oīm ſuper verbo
diuiſio: que ponit diffinitionem diuiſionis in
ſti. de obliga. et ibi ange. in. j. no. di. ꝙ ois bo-
na diuiſio debet eſſe bimembris: allegat ſelīz
in. §. j. inſti. de actio. vbi. di. in. iij. nota. ꝙ oīs
bona diuiſio aut eſt bimembris: aut ad bimē
brem debet poſſe reduci et allegat glo. ibidē

Diuiſio bimembris.

que eſt ſuper verbo ſūma que tamen non vi-
detur hoc di
cere eius pa
ce ſalua di-
xerim: bene
dicit: ꝙ diui
ſio nō poteſt
eſſe breuior:
ꝗ bimēbris:
vt eſt illa ibi
actio: q̄ aut
in rem: aut i
perſonā ſcin
dit alibi Io
docus de tri
ptis ſuo i tra
ctatu: quem
fecit de arte memorandi. fol. ij. notabili quin

Liber de arte memorādi.

to dicit: ꝙ habito artis fundamento. diuidi
debet materia. Et idem eodem fol. lectione
decima: ſic titulat ipſe: ſi quis iquit: aliquos
articulos coram rege: duce: aut conſulatu ꝓ
ponere vellet: debet oia puncta: ſeu partes
ꝑncipales notare: et in concluſiones intelli-
gibiles diuidere. Ita ꝙ vna pars cōdepēdē
tiā ex altera habeat. Mar. tulliꝰ: vt per diui
ſionem memoriam acquirere locupletē q̄ cō
ſiſtit in facile ꝯcipiendo: et conceptū fidelit

In q̄ cōſiſtat memoria.

retinēdo viginti domos diuiſas accipiebat:
et maxime frequētatas: quarum vna queq;
habebat quinq; manſiones: etiam diuiſas: ⁊
in earum qualibet ſex pſone note oportune
diuiſim locate: vt ſic per ſubordinatam diui
ſionem poſt modicam aſſuefactionem: ange
lico quaſi ſpū mox oīz oculis noſtris oblato
rum vltro citroq; facilime memoriaz tenere-
mus. de quo per eūdem Iodocū in ſcda re-
gula ſui dicti de arte memorādi Tracta. me
moria ſiquidem ab his (q̄ dant iuri operaz)
veluti pnecessaria per diuiſiones: alias vel p
ſubtiles artes ſummope optāda veniret: ppt
volumina multiplicia ⁊ iura multipharia di
ſperſa: quorum memoria (que propter ſui la
bilitatem nō poteſt in ſe diuerſa ſimul facile
continere) diſcurrit atq; labitur. vn̄ ſaluſti. in
Prolo. ingurti. lucas de pen. in. l. nūq;. col. j.
de agrico. et cenſi. lib. xj. C. in negocijs que in
genio exercent imprimis magno vſu eſt me-

Quid ex memoria ſequat.

moria rerum geſtarum nec diſpar edificatio
oritur ex memoria virtutum. rerum enim ge
ſtarum memoria perutilis eſt: vt ait grego. i
dialo. ſimilitudinē ſcientie deſiderat qui me-
moriam habere cupit. Sap. viij. c. eſtq; me-

Sapientie theſaurus.

moria ſapientie theſaurus: et reptorium ſm
Tul. rheto. ij. Et eſt differentia ſm Lucā de
pen. in. l. primos. colū. j. de proxi. ſacro: ſcri.
lib. xij. C. inter aiaz: mentē: ſpiritū: memoriā: